

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Opulentus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

minantes utique veluti & Cameli faciunt, argumentorum scilicet formas aliquot concipientes, sententiam modo hanc, modo illam animo agitantes. Sedenim solipedes qui sunt, hoc est, imperiti, neque rerum neque verborum discrimina discernentes, ita omnia confundunt, ut curvum à directo nequeant internoscere. Quo circa, non immerito apud Christianæ pietatis proceres lege admodum severa cautum est, ne quis literarum imperitus, acutissimo quamvis ingenio polleat, de divinis quicquam differere confidentius audeat. Neque porro ad Theologicam speculationem datur accessus, nisi de disceptatoriis & naturalibus disciplinis exactissima fuisset quaestio prætentata. Verum omnia jamjam

Æneid, lib. 2

In pejus ruere ac retro sublapsa referri:

usque adeo quæ frivola sunt, nulliusquæ momenti studiosius confectamur: quæ vero pondus habent, quæ locupletem veræ disciplinæ redundantiam ex toto, ut ajunt, calathò elargiri possunt, vix attingimus. Jure igitur eos reprehendit Aſsertor noster, qui culicem liquant. Camelum vero tanquam potabilem deglutiant: Culicem enim liquant, hoc est, minutissime mandunt illi, qui minima tantum in lege perveſtigant, quibus studiosius inſiſtant, ubi omnes ingenii vires intendant, Camelum vero, hoc est, perverſorum actuum tortuoſitatem, aut quæ aliqui magni ſunt momenti deglutiant, hoc est, parvipendunt, nullo quippe manuſu, ruminatione ve devorant: quaſi nihil ad rem pertineat, ſacra habere ludibrio, & ſcleratiſſimis quibusque facinoribus inquinari. Cæterum cum plurima ſint ſerper Camelo adnotatu digna, miror Ægyptios tam parce ejus uſos hieroglyphico, cum præſertim animal eſſet illis admodum familiare. Sed enim illi dubio procul, ut etiam in Equo fecerunt, à ſacra aliènum animal ſedulo averſabantur.

CRURA FEMORAQUE CONCIDUA. CAP. XXXIII

Camelus unde.

NAM vix illud ab eis proditum conſtat, ut hominem, cui inter gradiendum femora incurvantur, derentur, eaque de cauſa ſegnius ingrederetur per Cameli ſimulacrum exprimerent: propter ea quod, ut ipſi aſſerunt, ſolus ex animalibus femora etiam incurvet, unde illi Cameli cognomen tū aſpera in lenem litera commutata, quaſi Camerus antea diceretur *καμηλο* & *καμηλο*, quod incurvo ſignificat, & *καμηλο* femur. Camelus enim, ut præter Ægyptios author eſt Herodotus, quatuor in poſterioribus cruribus femora gerit, & genua totidem, id quod omnino negat Ariſtoteles, genua ſingula ſingulis cruribus eſſe contendens, totidemque artuum flexus, ut vero plures eſſe videantur, evenire propter alvi intervallum, latamque femorum divaricationem. Utcumque vero Philoſophi de re diſputent, Ægyptii per hujusmodi picturam, hominem qui ſub pondere deficere quodammodo videretur, greſſuque admodum vacillante progredere, innuebant. Hujusmodi mihi fuiſſe videtur Claudius Cæſar, quem ingredientem deſtituebant poplites nimis firmi.

Sueton. in Claud. cap. 30.

FORTIS. CAP. XXXIV.

EST tamen in Camelo mirus doſi vigor, & onerum gerendorum robur indefeſſum, ut fame etiam ac ſiti pertinaciſſime tolerata, in plures ſub onere perfeveret dies. Unde Mathematici figuram ejus xvii. Leonis, Librae xvi. Scorpionis xx. gradibus intulerint, fortem & validum virum eum pollicentes, qui uno horum gradu, ſupra Finitorem emergente, natus eſſet.

OPULENTUS. CAP. XXXV.

Matthæi locutus explicatur cap. 19.

QUONIAM vero ſunt qui Aſſertoris noſtri ſententiam in opulentos dictam, *facilius ſcilicet Camelum per acus foramen, intrare, quam divitem in Regnum Dei*, ita accipiant, ut non de Camelo animali ſit intelligendum, ſed de grandiori quodam reſtium genere: ſciendum ex Origenis ſententia, de animali potius accipiendum: eaque de cauſa divitem Camelo comparatum, quod Camelus omnium animantium, ſi formam ſpecieſ, tortuoſiſſimum ſit, ut (veluti ſuperius dictum) ea de cauſa plura femora pleraque; genua habere videatur: ita plura divitum negotia, pluresque atque varia avocationes.

A tiones, cupiditatesque, quibus implicari eos, distrahi, rapiq; necesse est. Angustius vero acus foramen, arctiorem arguit viam, quae ducit ad vitam, ut idem ait Adamantius. Denique Camelus ruminat quidem, sed solida est ungula, veluti plerique divitum cogitant quidem, agnoscuntque quid agendum, sed propter peccandi facilitatem occasionemque sapius oblatam, cum cruribus sint infirmioribus, iisque perplexis longe proclivius in libidines & reliqua vitia dilabuntur. Nam, ut prima ad Timoth. epist. Paulus ait, Radix est omnium malorum cupiditas, raroq; divitia nisi cum injusti- Cap. 6. v. 10. tia converuntur: tali, inquit Eucherius, administratione res ista capitur, tali custode servatur, adeo quaedam societas est pene etiam nominis duabus his rebus, vitiis & divitiis, unde olim nos ita lusus:

De vitiis quod divitiis cumulentur apertum est,
Nomen idem vitiis divitiisque datum.

Operæ pretium vero mihi videtur hoc loco, quod superius dissimulavimus, interpretationem Eucherii piam admodum subtexere dicti illius, *Liquantes culicem, Camelum autem deglutientes. Culex, Hattib. 23. 6. 24.* inquit ille: *sisurrando vulnere, Camelus autem sponte se ad suscipienda onera inclinat.* Languaverunt ergo Judæi culicem, cum una omnium susclamacione seditiosum latronem dimitti petierunt. Camelum autem glutierunt, cum eum qui ad suscipienda nostræ mortalitatis onera sponte descenderat, ut extingueretur, clamando pervicerunt.

ZELOTYPIA. CAP. XXXVI.

Sunt qui per Camelum zelotypiam significant: propterea quod animalia reliqua tempore quo rei Venereæ cupidine, vel rabie potius incitata gestiunt, in suum tantum genus ferociunt, ac favunt: Camelus autem in hominem etiam, atque in unum quodque aliud animal efferascit: & usque adeo sibi timet ab omnibus, ut solitudines petat, & id temporis ab omnium consortio dissepatus, solam foeminam assectetur.

REVERENTIA IN MATRES. CAP. XXXVII.

Illud etiam tam ad eruditionem, quam ad bonos mores plurimum facit, quod nonnulli per Camelum reverentiam in matres significari tradunt: is enim nunquam matrem supervenit suam: *Cameli reverentia in matrem.* Cuiusmodi si quis cogat, ipse non patitur. Jam cum aliquando admistrarius non haberetur, curator pullum matri operæ admisit, qui dum coiret delapso operimento agnovit matrem, & quamvis coitum absolverit, memorem tamen commissi sceleris, paulo post ubi data est occasio, Camelarium mortu defixo interemit, quæ quidem piensissima modestia, cum sit camelis admodum familiaris, inde factum facile crediderim, quod olim nupturæ Camelis virginibus supplicabant. Quæ vero de Cameli erga matrem reverentia diximus, ex Aristotele sumpta sunt, quæ Avicennæ etiam assensu confirmantur. *Idem supra lib. 4.* Simile quoddam adversus matrem accidit Equo cuidam regis Scytharum, qui ut facinus expiaret, semetipsum precipitem ex editissimo loco dedit, atque ita animam efflavit. Caterum non ita faciunt Equi omnes. Quin Aristoteles tunc perfectum esse argumentum dicit, cum parentes suam ineunt prolem: quod par crimen est cum eo, qui matrem tentat, ad quod Ovidiana Myrrha respexisse videtur, cum dixit,

— Fit Equo sua familia conjux.

TRACTABILITAS. CAP. XXXVIII.

Est & illud inter hieroglyphica reponendum, quod per Camelum à puerulo rectum, mansuetudinem maxime tractabilem apte significarunt. Siquidem mansueti adeo sunt Cameli, atq; bilis tam expertes, ut vasta illa moles minimi cujusq; pueruli arbitrio gubernetur. Contra vero Equus, cum generoso sit animo ac præferoci, magna adversus Camelum afficitur antipathia, neque aspectum odoremve ejus ferre potest. Notum est, quod superius attingimus quid egerit Cyrus adversus validum Lydorum equitatum, cui suas copias impares suspicabatur: ingentem enim is Camelorum gregem ante pedites in acie prima statuit, factoque

